

pligtige har haft i *indkomstårets løb*: I den således opgjorte totalfortjeneste på fast ejendom ydes der derefter et fradrag, beregnet som en procentdel af *summen af de regulerede anskaffelsessummer* for de ejendomme, som er afstået i *indkomståret*. Når dette fradrag er foretaget, forhøjes totalfortjenesten med et procenttillæg. Til slut lægges den forhøjede totalfortjeneste på fast ejendom sammen med de øvrige særlige indkomster, som den skattepligtige har haft i *indkomstårets løb*, og man fradrager eventuelle fradragsberettigede tab, konstateret i det pågældende indkomstår. Herved fremkommer den skattepligtige særlige indkomst. Skatten beregnes som en procentdel af den skattepligtige særlige indkomst, idet der dog er et skattefrit bundbeløb ved beskatningen af personer.

Som det ses, bygger loven på, at der for det enkelte indkomstår foretages en samlet opgørelse både af fortjenesten på fast ejendom og af samtlige særlige indkomster, herunder også fortjenesten på fast ejendom. De forskellige tillæg og fradrag, der foretages med hensyn til fortjenesten på fast ejendom, sker ligeledes med indkomståret som udgangspunkt.

Såfremt lovforslaget ikke lægger indkomståret, men f. eks. kalenderårets begyndelse til grund for ikrafttrædelsen af de nye regler om beskatning af fortjenesten på fast ejendom, kan lovens samlede opgørelser på årsbasis kun opretholdes, når den skattepligtige har kalenderårsregnskab. Hvor den skattepligtige har forskudt regnskabsår, tvinges man til at foretage to opgørelser af fortjenesten på fast ejendom, én for tiden indtil 1. januar og én for tiden fra den 1. januar og indtil indkomstårets udløb. Hver af disse samlede fortjenester må derefter undergives en regulering med fradrag og tillæg, idet fortjenesten for den første periode reguleres efter de gamle regler, medens fortjenesten for den sidste periode reguleres efter de nye regler.

Også de øvrige særlige indkomster må deles op på de nævnte to perioder, og de skattepligtige særlige indkomster for de to perioder må beskattes med hver sin procentsats.

En opdeling som den nævnte vil selvsagt medføre meget betydelige praktiske vanskeligheder. Hertil kommer imidlertid, at en del af reglerne i loven om særlig indkomst-

skat dårligt lader sig tilpasse til en sådan todelt opgørelse af indkomstårets særlige indkomst. Det gælder på følgende områder:

1. Efter lovens § 7 A, stk. 6, (således som denne bestemmelse er formuleret i lovforslaget) skal der i indkomstårets samlede fortjenester på fast ejendom foretages et fradrag på 5 pct. af de regulerede anskaffelsessummer, dog mindst 5000 kr. og højst 20.000 kr. Hvis den skattepligtige har solgt ejendomme både i første og anden opgørelsesperiode, bliver det et spørgsmål, hvorledes maksimalbeløbet på 20.000 kr. skal fordeles på de to perioder.

2. Efter lovens § 9, stk. 1, (således som denne bestemmelse er formuleret i lovforslaget) indrømmes der i den skattepligtige særlige indkomst et skattefrit bundbeløb på 6000 kr. Hvis den skattepligtige har særlig indkomst både i første og anden opgørelsesperiode, bliver det et spørgsmål, hvorledes dette bundbeløb skal fordeles på de to perioder.

3. Såfremt den samlede særlige indkomst for et indkomstår er negativ, gælder det efter lovens § 9, stk. 3, at det negative beløb kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst. Er der omvendt underskud i indkomstårets skattepligtige almindelige indkomst, kan det efter lovens § 9, stk. 4, fradrages i en eventuel positiv særlig indkomst.

Er den særlige indkomst i den ene opgørelsesperiode negativ, medens den i den anden periode er positiv, opstår spørgsmålet, om den negative særlige indkomst skal søges modregnet i den positive særlige indkomst, forinden man forsøger underskuddet udlignet ved fradrag i indkomstårets skattepligtige almindelige indkomst.

Hvis underskud i indkomstårets skattepligtige almindelige indkomst skal fradrages i særlig indkomst, vil der, når den skattepligtige har en positiv skattepligtig særlig indkomst i begge opgørelsesperioder, opstå spørgsmål om, hvorledes underskuddet skal fordeles til fradrag på de to perioder.

Hvis man lader de nye regler træde i kraft ved begyndelsen af et kalenderår, må de problemer, der her er peget på, søges løst gennem særlige lovbestemmelser om fordeling af fradrag m. v. på den særlige indkomst for hver af de to opgørelsesperioder. Sådanne lovregler vil imidlertid ikke kunne undgå at gøre reglerne om den særlige ind-